Mizah

Kestiriyor, fakat...

D. P. — Dikkat et, yine altımda kalacaksın !

ANLAYANA

İrfan Kraliçesi !

Amerikalıların tertip ettiği propaganda hareketlerinden birine, biz de katılmıştık. Dünya gençleri arasından seçilen bir miktar lise talebesi kız, Amerikada altı haftalık bir kampa iştirak ettiler. Bizimki de gitti.

Nihayet, dönmüş olan bizim genç kız, meğer orada irfan kraliçesi seçilmiş. Bir Cumhuriyet Hükûmeti tebaasının kraliçe olamıyacağını hâlâ anlamıyan şu Amerikalılardan ziyade, bizim kraliçenin irfanına şaştım. Dönüşünde gazetecilere ne demiş biliyor musunuz? «Altı haftadanberi memleketten uzaktayım. Hep İngilizce konuştum. Bazı kelimeleri unuttumsa kusura bakmayın!»

İrfan kraliçesi dediğin de böyle olmalı hani!

Allahtan !

Yeni Millî Eğitim Bakanı Tevfik İleri, Millî Eğitim Bakanı sıfatile kabineye ilk defa iştirak ediyordu. Yeni Bakanlığının işleri hakkında bir miktar izahat verdi ve sol şüphesi altında pek çok insanı temizlemek icap edeceğini açıkladı. Başbakan:

— Malûm, dedi, Maarif işlerinde çok güçlük çekeceğinize şüphe yok!

Dışişleri Bakanı Fuat Köprülü, Milli Eğitim Bakanının sırtını okşıyarak cevap verdi:

— Tevfik Allahtandır!

İthaf !

Şu günlerde hâtırası taziz olunanlardan merhum Mahmut Yesari, son zamanlarında hayli içer olmuştu.

Şimdi İstanbul Valisi olan sayın Ordinaryüs Doktor ve Profesör Fahrettin Kerim Gökay da o zamanlar Yeşilay Cemiyetinin fiilen başında bulunuyor ve şiddetli bir surette içki aleyhtarlığı yapıyor, mücadele ediyordu.

Bir gün Yesari, adamakıllı «içkili» iken Profesöre rastladı. Kaçınılması imkânsız bir tesadüftü. Ne yapsın? Hemen Fahrettin Kerimin ellerine sarıldı:

— Amman üstad, dedi, seni Allah gönderdi... Ne zamandır arıyorum. Ben Yeşilaya gireceğim, beni âza yap!

Doktor, mahmur mahmur konuşan romancıyı şöyle bir süzdü. Sonra acı acı:

— Bu halle mi Yesari? dedi, ne cesaretle?

Yesari boynunu büktü:

— Alkolün verdiği cesaretle üstad! Ayık olsam Yeşilaya girmek aklıma bile gelmez!

— SİVRİSİNEK —

Asalet!

Kimlere kaldık Yarabbi! Adam, kaldırımlar seviyesinden yukarı çıkamadığı halde kendini dev aynasında görür. Öylelerine, nesebi sahih büyüklük hastası derler. Gayesi: Gününü gün etmek, işkembesini doldurmak... Böyleleri, namaz kılmasını dahi bilmez, lâkin başına bere giymeyi ihmal etmez. Hattâ, bir iki kere camide bile görünür. Âbidlikten zâhitliğe, zâhitlikten kalenderliğe, ondan dervişliğe geçer. Neşriyatı vardır, kapı kapı dolaşarak, mektupla müracaat ederek saf ve masum vatandaşları din namına sızdırır. Dipsiz ticarethanesinin her duvarında «Allah, Muhammed» gibi levhalar, göz boyamakta kullanmaktan perva etmediği âyetler ve hadîsler doludur. Sonra bu asrî tekkede ispirtizma tecrübeleri yapılır.

Bunlar insan mıdır, nedir? Hazreti Allahın gecesi sızdırabildiği parayı kumar masasında verir de söze ve yazıya gelince ondan daha kumar düşmanı yoktur. Koynunda, çekmecesinde salyaları aka aka seyrettiği çıplak kadın resimlerini başkası görürse «şu ahlâksızlığa bak!» diye vaıza koyulur.

Suretâ Allahın en âciz kulu kendisidir. Lâkin içten içe kendi ulûhiyetine inanır. Kapısının eşiğini aşındırdığı insanlara sövmekten, kovulduğu yerlere diş göstermekten geri durmaz. Böylesi, asalete düşkün olur ne hikmetse. Bir de sakal koyuverdi mi, değme nüfuzuna... Eşşeyh, Esseyyid, hepsi o...

Böyle iki yüzlü şarlatanlardan biri, bir gün bir arkadaşile Sahaflar Çarşısından geçiyormuş. Bir mühür kazıcıya uğramışlar, bir yüzük çıkarmış:

— Şu yüzüğün taşına K. K. harflerini kaz! buyurmuş. On yedi liraya mutabık kalmışlar.

Aradan on gün geçmiş, bir akşam, arkadaşını, parmağındaki yüzüğe bakar gören nesebi sahih büyüklük hastası:

— Ha... demiş, bu bana dokuz göbek ceddi ekberim Koca Kulakoğlundan kalmadır. Dört yüz senelik bir aile yadigârı...

Arkadaşı dayanamamış:

— İnsaf yahu, demiş, bunu mühürcüye beraber kazdırdık!

— Şimdi gelecek olan kocamdır, küfür edebilirsin!

— Terbiyesiz, insan hizmetçisini, karısını öptüğü gibi mi öper?

Düğün hediyesi!

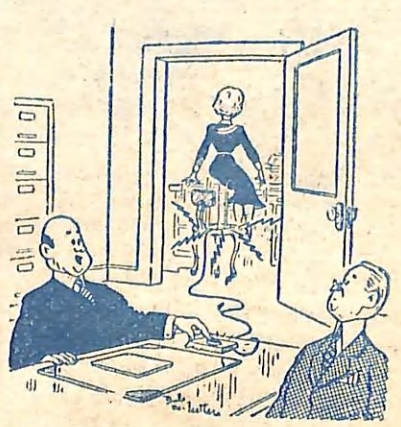

— Çağırdığım zaman vaktinde gelsin diye bu çareyi buldum!

Cilt 9, Sayı: 216 FİYATI 25 KURUŞ 25 Ağustos 1950

Mizah

SAHİBİ: RAMİZ GÖKÇE
ABONE:
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.
Posta kutusu: 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi
Vilâyet Hanı. No. 10
Telefon: 20715

★ CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI ★

Aslanlarımız Kore'ye giderken:

30 Ağustosta millî zaferi kazanan Türk aslanları, Birinci Dünya Harbinde Galiçya cephesi kahramanları bu sefer dünyanın öbür ucunda bayrağımızı şerefle dalgalandırmıya gidiyorlar. Ne mutlu onlara!..

BAŞ KÖŞEDEN

Sağ, Sol

HALK, propaganda yağmuru altında hangi imamın peşinden gideceğini, hangi Tanrıya kul olacağını şaşırdı. Çocuğumuzu mektebe yollarız, hocası sol çıkar. Mahalle kahvesinde nutuk dinleriz, bir de bakarız ki hatip sağ! Fabrikaya sağ giren sol, dergâha sol giren sağ dönüyor. Adam imanına kadar kumarbaz, ahlâksız, dejeneredir; dilinden Tanrının adı düşmez; evinin kiremidine kadar asılzadedir, anadan doğma demokrat geçinir. Hele bu sağlık ve solluk dâvası hepsinden beter.

Solcularla mücadele edeceğiz amma, solcu nerede? Sağ olsunlar, hiçbirini bulamıyoruz. Kendilerine sorarsanız her biri birer fazilet meleği... Yoksa solumuzdan geçen herkesin yakasına mı yapışacağız? Bir de, şimdi siz seyredin curnalları... Filâncadan alacağı olan, dayak yemiş, işinden çıkarılmış herkes dayanacak: Soldur diye... Elbette hükûmet kuru gürültüye pabuç bırakmıyacak kadar uyanıktır. Lâkin, halkı da uyandırmalı.. Zira, meydanda güvenilir adam kalmadı. Sağ sanıyorsunuz sol çıkıyor, sol diyorsunuz geri kalıyor. Bunları ayırt edemedikçe, halk, mücadelesinde hükûmete nasıl zahir olsun?

Bir gece karısı Hocaya:

— Efendi, sol tarafından bir mum var, yakıver şunu! demiş. Hoca da:

— İlâhi karıcığım, diye cevap vermiş, bu karanlıkta sağımı solumu ben ne bileyim?

Bu kör dövüşü içinde sağını solunu şaşıranları bir an evvel doğru istikamete çevirmeli. Mesele biraz aydınlıkta... Ancak millî birliğin aydınlığı herkese takip etmesi lâzım gelen istikameti vuzuhla gösterebilir.

— MİZAHÇI —

Demokrasi tipleri :

Düşeşçi

Pek yeni bir tip sayılmaz doğrusu. Yalnız şimdi daha **Demokratlaşmıştır.** Şöyle ki:

C.H.P. zamanında bazı hayırhahlar vardı. Hani Damat İbrahim Paşa gibi, kendi köyünde, kasabasında, oturduğu veya oturacağı köşkün önünü yeşil saha olarak ayırtır, park, bahçe, bahçesine havuz, çeşme yaptırır. Gerçi bu hayırlı icraat yine nefsi nefisi içindir amma, neticede kasaba imar olunmuştur. Kasabayı imar eden bu hayırsever, hakikatte bir düşeşçiden ibarettir. Zira kendi evinin önünü park yaptı diye, sureti resmiyede kasabayı imar eden faaliyetine mükâfaten mutlaka ilk münhalde ya mebus tayin olunur, yahut mühimce bir mevkie getirilirdi. Paşa efendilerimizin esbabı istirahatini temin etmek, bir kasabayı imar etmekten çok daha feyizli ve verimli bir saha olduğundan, düşeşçi öyle hareket ederse mukabilini bir an önce alırdı.

Devir değişti. Lâkin düşeşçi değişmedi. Şimdi demokratlaştı. Kasabayı imar etmek gibi göze görünür hizmetler yerine gizli hizmetler görüyor. Kimseyi kötü zan altında bırakmamak için bu gizli hizmetlerin mahiyetini açıklamak elbette doğru olur.

Malûm ya, D.P., fakir bir Partidir. Bir toplantıda D.P. Milletvekillerinden biri:

— Herşeyi bizden istiyorlar, vatandaşlar; borçlarını ödemiye varıncıya kadar... Halbuki biz öyle tahsisatı mestureden para harcamayı bilmiyoruz ki...

Demişti de, hazırcevap biri:

— Aceleye lüzum yok canım, diye sözünü kesmişti, elbette yavaş yavaş nasıl olsa öğreneceksiniz..

Tahsisatı mesturesi, türlü namlar altında milletten alınarak har vurulup harman savrulacak parası olmadığı için, düşeşçinin memlekete en faydalı faaliyeti, D.P. ye nakdî yardım etmek olduydu. Filânca ocağa şu kadar yüz veya bin lira teberruda bulundun mu? Yaşadın. İleride nasıl olsa ya bir listenin en başına geçer veya bir seçimde aday gösterilirsin. Çünkü Parti nankör değildir. Kendisine yardım edeni, yoksul günlerinde Bağdadı imar edenleri unutmaz.

Amma, ötede, daha D.P. mevcut değilken muhalefete başlayıp bütün mücadelesinde her türlü mahrumiyete ve mahkûmiyete katlanarak bu Partiyi destekliyen, onun uğrunda yıllarını feda eden hamiyetli vatandaşlar da varmış. Elbette olacak. Vazifei milliye ve vataniye onu icap ettirir. Elbet D.P. onların da ağzına bir parmak bal çalmayı ya düşünecek, ya vâdedecektir. Fakat beride düşeşçi, vaktile ödediği üç beş kuruşu yüz misliyle milletin sırtından çıkaracak bir post kaptığı için mes'ut ve Bahtiyardır.

Demek herşey sermaye ve ticarî kabiliyet meselesi! Memleketi kalkındırmak için düşeşçi olmak, yâni D.P. nin herhangi bir adı duyulmadık ocatına veya bucağına birkaç kuruş dikmek kâfi! O birkaç kuruş er veya geç filizlenip koca bir gelir kütüğü halini alır.

İmparatorluk devrinde mevki ve mansıpların şuna buna satıldığını bilirdik. Hamdolsun bu dertten kurtulduk. Hele düşeşçilerden de bir kurtulsak ne kadar hayırlı olacak!

Gospodin — İdarem altındaki hiçbir Türk benden şikâ yet edemez!

Ekim!

ŞERİK ARANIYOR!

Gayet kârlı bir iş için yirmi beş bin lira sermaye koyacak bir şerik aranmaktadır. Taliplerin Galata Arapcamii civarında Serdengeçti Hanı bilânumaralı daireye müracaatları. Anlaşma vaki olursa mezkûr yirmi beş bin lira sermaye gayet kârlı bir iş için şerik aramak üzere ilân masrafı olarak harcanacaktır. Acele edilmesi.

NOKTALAMA

Orkestrasının mükemmelliğine son zamanlarda nazar değdiğini gören Cemal Reşit Rey nedense mütemadiyen falso yapan bir kemancıya döndü:

— Dikkat edin, monşer, dedi. Boyuna yanlış nota çalıyorsunuz...

Kemancı boyun bükerek özür diledi:

— Affedersiniz, üstadım, fakat... Malûm ya... Yaz günü... Şu sinekler! Nota çizgilerinin üzerine konu konuveriyorlar da...

HAMDOLSUN!

Karısı gebeyken kocası: «Güzel insanlara bak ki, çocuğumuz güzel olsun» demişti. Kadın bunu yerine getirdi mi, getirmedi mi, kocası pek farkında değildi amma, çocukları üçüz doğunca şaşırdı:

— Ne yaptın da üçüz oldu? diye sordu.

Kadın cevap verdi:

— «Üç silâhşorlar»ı okudum, şekerim.

Adam evvelâ kızar gibi oldu, sonra haline şükretti:

— Neyse, yine iyi. Ya «Ali baba ile kırk haramiler»i okusaydın halimiz ne olurdu!

CABA

Telefon İdaresine alınan yeni bir memur, konuşma kulubelerindeki paraları toplamakla vazifelendirilmişti.

Ay başı olduğu halde memurun görünmemesi üzerine müdür onu aratıp buldurdu.

— Maaşınızı almıya neden gelmediniz? diye sordu.

Memur şaşırmıştı:

— Allah Allah! dedi. Üstelik bir de bana maaş mı vereceksiniz? Kutulardan topladıklarım yetmez mi?

KODES

Aftan istifade edip çıkanlardan biri daha karakola düşmüştü.

Komiser sordu:

— Nerede oturursun?

— Şurada, burada.

— Ne iş yaparsın?

— Şunu, bunu.

Komiser, herifin serseriliğine kanaat getirmişti.

— Tıkın şunu deliğe! diye bağırdı.

Serseri sordu:

— Ne zaman çıkacağım?

— Er, geç!

Tesirli silâh!

— Bana böyle ihtiyarlardan bahseden roman getirme, okurken hep seni hatırlıyorum!

Şimdi yazsalardı :

„Terkîbi Bend" den

Postun ne safa yok acabâ en beterinde
İnsan kıyamaz terkine en son seferinde

Koltukta diyorlar ki dolaşmıştı Günaltay
Ol saltanatın yeller eser şimdi yerinde

Yer kapmak eğer istediğin şeyse gerekmez
Partiyle çalışmak şu seçim sahnelerinde

Erkân uyuyor, hiyleciler hep müteyakkız
Böyle gecenin hayr umulur mu seherinde

Hayr umma dış işlerde bakanlık dahi etse
Her kim ki siyasî ola her bir hünerinde

Onlar ki verir sözle nizam âleme lâkin
Hırsız dolu, soysuz doludur hânelerinde

Âyinesi lâftır kişinin fi'le bakılmaz
Şahsın görünür rütbesi unvân üzerinde

İnsanlara vurgun yakışır verse de rüşvet
Yardımcısıdır muhtekirin çünkü ticaret!

(Zafernâme şairi) Ziya Paşa

— Demek seni öpmesine müsaade ettin?
— Ne münasebet, müsaade almadı ki!

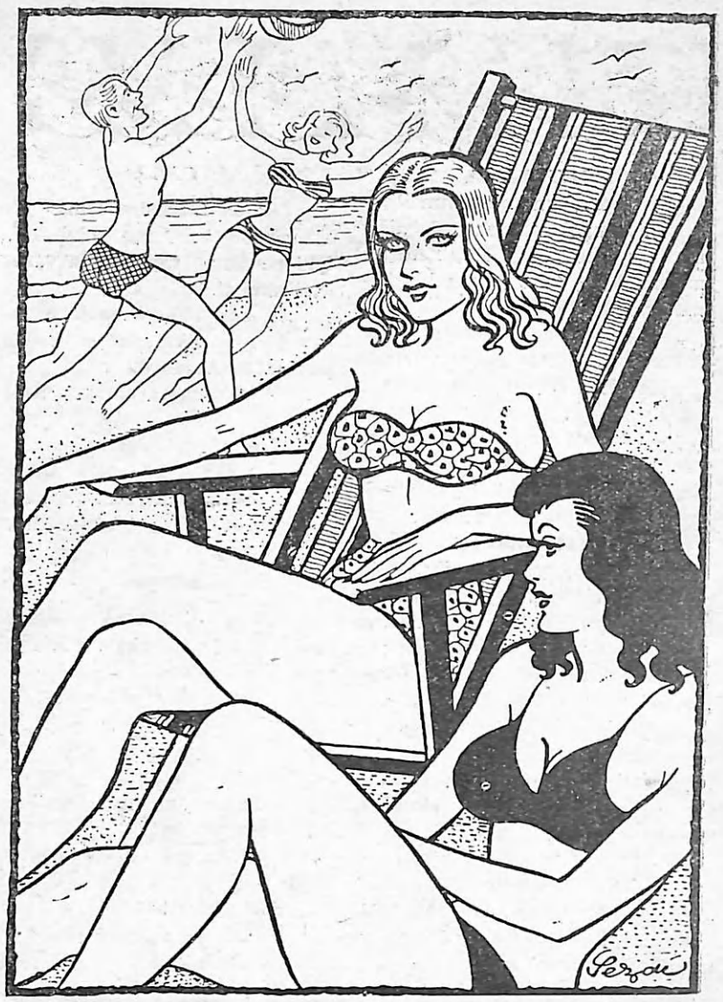

— Neden bize yiyecek gibi bakıyorlar?
— Güneşte kebap olduk da ondan!

Tek Keramet

Devr-i Sâbık

Tazyik-ı şûûn olduğu gündenberi zâil
Efkâr-ı umûmiyyeye arzoldu mesâil

Bir mes'ele yoktur ki onun halli işinde
Meyletmesin ikdâma cerâidle resâil

Bir hayli cinâyette geçer nâm-ı ekâbir
Hâkim çalışır yapmaya tevsik-ı delâil

Meydâna çıkar cümlesi şâhidlerin ammâ
Mübhem kalır ancak sebeb-i cürm ile fâil

Bilmem nasıl iklîm-i fazilette gelişmiş
İmkân-ı maişet bulup erbâb-ı rezâil

Mâziyi deşersek sırıtır kaç Staviski
Kaç Fantoma kaç fâcia kaç sahne-i hâil

Erbâb-ı günâhın düşerek maske yüzünden
Şimden geri fâş olsa gerek şekl ü şemâil

Bir gün sorar elbette hesâb onlara millet
Devletliler olmazsa hesâb almaya mâil

Bir devre eriştik ki Ozan cân ü gönülden
Koymak dileriz nâmını eyyâm-ı fazâil.

AKILLI OZAN

Küçük Valinin maceraları...

Velinimet

Yazan: VİR GÜL

RESSAM Maruf Fino'yu tanırsınız. Tanımazsanız da herhalde adını, sanını işitmişsinizdir. Çünkü onu meşhur edecek bir alay antikalıkları vardır. Hattâ bu hususiyetlerinden dolayı bir aralık «Âsarı Atika» Müzesi Müdürlüğüne tayin edileceği rivayet olunmuştu da hepimiz inanmıştık.

Tarlabaşında bir apartımanın çatı katındaki «gizli» daires nde oturur. Bir kere lâfın gelişi: «Neden böyle gizli bir daire tercih ettin?» diye sordumdu.

— «Malûm ya» dedi. «Apartıman sahipleri bu daireleri sokaktan bakınca görünmiyecek şekilde yapıyorlar. Eh, böylesi de benim işime gelir. Bu dünyada alacaklı denen mahlûklar bir türlü eksik olmuyor.»

Geçen gün o taraftan geçiyordum. Baktım saat üç.

— «Bizim Maruf herhalde uyanmıştır, şuna bir sabah kahvesine gideyim» dedim.

«Üç» dedimse sabahın üçü sanmayın. Öğleden sonra üç. Çünkü bizim Fino, sağolsun, pek hovarda bir çocuktur. Geceleri bardan bara gezer, orada burada içer, sabaha karşı bitap düşer, eve döner. Öğleden sonra üçte kahvaltı eder, akşam sekizde öğle yemeği... Hulâsa tersine bir hayat.

Kapıyı açtığı zaman pijama ileydi. Aramızda teklif - tekellüf olmadığı için ne ben utandım, ne o sıkıldı.

Lâf olsun diye: «Rahatsız etmiyeyim?» dedim.

—«Ne münasebet!» dedi. «İhya edersin.»

İçeri girdim. Hem çalışma, hem yatak, hem de yemek odası olarak kullandığı odaya geçtim. Yayları inim inim inliyen, kumaşları dilim dilim dökülen koltuğa oturup etrafa bakındım:

— «Yeni tablon var mı, Maruf?»

— «Bir şu var» dedi ve sağ taraftaki duvarı işaret etti.

Baktım.

— «O! Güzel!» demekten kendimi alamadım. «Hakikaten ne güzel bir kuzu!»

— «Kuzu değil o» dedi. «Dikkatli bak.»

Dikkatli baktım:

— «A! Affedersin» dedim. «Keçi! Öyle ya, keçi!»

«Sen de neden anlarsın zaten!» der gibilerden alaylı alaylı güldü.

— «Köpek o, ayol! Köpek!»

Bunu öyle kızgın bir tavırla söylemişti ki, Maruf'u iyi tanımasam küfür mânası verebilirdim. Sükûnetle mukabeleyi tercih ettim. Bu asrî ressamlar böyledir işte: Resimlerini kendileri modellerine benzetemedikleri için kızmazlar da, siz benzetemezseniz kızzarlar!

Ben bu ressamlardan değilim ki karşımdakine kızayım. Çarnaçar kendime kızdım:

— «Öyle ya» dedim. «Bendeki de sersemlik! Hadi sen köpeği keçiye benzetmişsin. Benim de benzetmem mi icap ederdi. Eh, kimin nesi bu köpek?»

Maruf mağrur bir tavırla: «Velinimetim!» diye cevap verdi.

Bu kadarını çıtlatmış olan insandan bunun hikâyesi istenmez mi? İstedim. Anlattı:

?

? ?

Ben bir zamanlar bir kıza âşık olmuştum. Kim olmamıştır ve kim kimlere âşık olmamıştır! Benimki de o vakitler gözümde dünya güzeliydi, gözüm açılıp da gözümden, gönlümden çıkınca ne mendebur bir şey olduğunu anladım.

Fakat, halime şükrediyorum: İyi ki gözüm vaktinde açıldı, ya «halka da parmaktan geçer!» türküsünü söyledikten sonra açılsaydı ne haltederdim!

Sevgilimle uzun müddet dalga geçtik. Nihayet bir gün aşkımı resmen ilâna ve elini merasimle istemiye karar verdim. Ertesi gün için sözleştik.

Ayrılırken: «Unutma» dedi. «Saat tam beşte. Taksimde saatin altında. Beşi beş geçse giderim ha!»

Ben o zamanlar Sıraselvilerde otururdum. Oradan Taksim topu topu on dakikalık yer. Fakat, ne olur ne olmaz diye, belki yolda otomobil altında kalırım da hastaneye — hattâ belki de öbür dünyaya — gidip gelmek icap eder düşüncesile evden dördü çeyrek geçe çıktım. Ağır aksak, fıstıkî makam, Taksim meydanına geldim. Saat dört buçuk. Yarım saat var. Ne yapayım?

— «Cinayeti yazıyor! İkinci tabı En Son Lâhza!» diye bağıran çocuğu çağırıp bir gazete aldım.

Bu gibi hâdiseler beni alâkadar etmezdi amma, vakit geçsin diye okumıya başladım. Adam cinayeti hayli de merakı bir şekilde işlemişti yâni! İlk harfinden son noktasına kadar okudum. Ondan sonra Güvenlik Konseyinin güven olmaz kararlarına göz gezdirmiye başladım. Derken, Amerikadan memleketimize getirilen kabak çiçeği mütehassısının verdiği «önemli» demeci okuyordum...

Bir kahkaha üzerine başımı kaldırdım. Karşımda, tanımadığım bir adam vardı. Göz göze gelince kahkahasını boğdu.

— «Affedersiniz» dedi, «bacağınız...»

— «Bacağım mı?» diyerek sol bacağıma baktım.

Adam: «Bacağınıza şey oldu da...» diye devam etti.

— «Ne oldu?» diyerek bu sefer de sağ bacağıma baktım. Görmeme kalmadan burnuma kokusu geldi.

Ben orada öy'e sırık gibi dikilip duruken köpeğin biri beni direk sanmış ve bacağıma bacağını kaldırmıştı.

Saate baktım: Beşe beş var.

Hemen koş eve, pantalon değiş. Nefes nefese gel. İyi hoş amma, elin kızı beş dakikadan fazla bekler mi! O biz erkeklere mahsustur saatlerce beklemek.

Gidip alım al, morum mor, kan ter içinde geldiğim zaman saat beşi yedi geçiyordu ve bizim sevgili Taksimden Harbiyeye giden caddeyi tutmuştu.

Bu sefer de arkasından koştum. Yanına gittim.

Yüzünü çevirip bakmadı. Önüne geçtim, yolunu kestim. Ne söylesem dinlemedi.

— «Bacağıma köpek siydi» diyemezdim ya.

Başka yalanlar attım. Yutmadı.

Hasılı gidiş o gidiş... Benim için de evlenme tehlikesinden kurtuluş o kurtuluş. Hani, «İnsanın en iyi dostu köpektir» diye bir söz vardır ya. İşte, azizim Virgül, o gün bugün bu söze can ve yürekten iştirak ederim ve «Allah herkese böyle bir köpek nasip etsin!» derim. Şimdi de benim için velinimet olan köpeği şu tablo ile ebedileştirdim...»

!

! !

Maruf Fino hikâyesini bitirmişti.

— «Evet amma, keçiye benzemiş!» diyemedim.

Dişçi — Gırgıra dayanabilir misiniz?
Hasta — Tabii, evliyim!

Tombul teyze İzmirde:

Sıska Dayı — İngilterenin Akdeniz filosu bile Kore'ye gitti. Biz ne duruyoruz?
Tombul Teyze — Amerikalıların elinde sığacağım kadar yer kalmamış da ondan!

HAC YOLUNDA

Sevgili okuyucularım!

Uçak postasının bir faydası da bir mektubu bir haftada okuyucularıma ulaştırmak olacak. İzmire kadar vapurla geldik. Daha doğrusu, anbarlara sığamadığım veya kaptan vincine güvenemediği için vapurun arkasına hususi bir büyük sal bağladılar. Sıska Dayımızla o sayede rahat ettik. Hacı seferleri ilânları meğer doğruymuş. Salın üzerine gayet kocaman bir halı (yâni bana göre bir seccade) döşemişlerdi. Bilârdo yuvarlaklarından mamul tesbih filân tamamdı. Yalnız ihram meselesi sarpa sardı. Hususi surette ısmarlandı. Malûm ya, arafata çıkarken giyilecek olan bu kefenimsi örtünün dikişsiz olması şarttır. Hani beni kucaklıyacak böyle dikişsiz kumaş? Kaç top harcansa yine eni boyuna denk gelmiyor. İşte böyle.

İzmir Fuarının açılışında bulunduk. Aman pek eğlenceli oldu. Fuarın bizim bulunduğumuz tarafı derhal kaydı. Mühendisler bu heyelâna benim sebep olduğumu söylediler. Amma hakikatte beni görmiye koşan İzmirli okuyucularımın hücumu yüzündendir. Ticaret Bakanı, Fuar için bu derece canlı bir rağbet celbettiğimden dolayı bizzat teşekkür etti. Hacca gittiğimi öğrenen ne kadar İzmirli hacı varsa ziyaretime gelerek ufak tefek hediye ediyorlar. Bu hediyeleri hususî bir deve kervanile nakletmek lâzım gelecek!

Buradan bir üstün uçarkaleyle İskenderiyeye gideceğim. İkinci mektubumu çöllerden gönderirim inşallah.. Cümleye selâmlar...

HACI TEYZENİZ

Çömezin Röportajları : 216

Ne Yaparlardı?

Çizen : Ramiz

— Belediye Meclisine girseydiniz ne yapardınız?
— Bir daha çıkmamanın yolunu arardım!

— Belediye Meclisine girseydiniz ne yapardınız?
— Mürakipleri mürakabe edenleri mürakabe ederdim!

— Belediye Meclisine girseydiniz ne yapardınız?
— Şehir Tiyatrosu için bir oyun da ben hazırlardım!

— Belediye Meclisine girseydiniz ne yapardınız?
— Allaha şükredip perhizi bozardım!

— Belediye Meclisine girseydiniz ne yapardınız?
— Şimdikiler gibi kaleme tükürür, particilik yapardım!

— Belediye Meclisine girseydiniz ne yapardınız?
— Az söyler, çok dinlenirdim!

— Belediye Meclisine girseydiniz ne yapardınız?
— Talimatname, nizamname; nizamname, talimatname hazırlardım; ister tatbik edilsin, ister edilmesin!

— Belediye Meclisine girseydiniz ne yapardınız?
— Geçinmenin kolayını bulurdum!

— Belediye Meclisine girseydiniz ne yapardınız?
— Postu sererdim!

— Belediye Meclisine girseydiniz ne yapardınız?
— Genem Hâlde kabzımallık yapar, daha çoh kâr ederdim!

— Belediye Meclisine girseydiniz ne yapardınız?
— Her celsede arkadaşları traş ederdim!

— Belediye Meclisine girseydiniz ne yapardınız?
— Âzaların karikatürünü yapar, milleti güldürürdüm!

Hacı Seferleri

Gidip gelme 19 liraya. Seccade, misvâk, tesbih hediye olunur.

Medine Nakliyat Şirketi

Sene 1 — Sayı 14 25 Ağustos 1950

Mizah

Ayrıca satılmamakla övünür, haftalık ciddi gazete

PERİ

Herkesin mecmuasıdır.

Gürültü

Kuru mu, yaş mı? Orasını ne siz sorun, ne ben söyliyeyim... Eskiden ağlamıyan çocuğa meme vermezlerdi. Şimdi ağlıyanları, yaygara koparıyor diye gürültüyle mücadele cemiyetine havale ediyorlar.

Gürültü nedir? Seslerin yükselmesi! O halde gürültüyle mücadele fuzuli bir gayrettir. Çünkü bu mücadele tahakkuk ederse vatandaşın söz hakkı gürültüye gider. Neden mi? Bir hakikati haykıran herkesin ne dediğine bakmazlar, sesinin ne kadar çıktığına bakarlar da ondan. Şayet biraz yüksekceyse çift klakson hesabile sükûta davet edilir ve belki ceza da görür.

Muhalefetin eline böyle keskin bir silâh vermiye ne lüzum vardı? Şimdi adamlar çıksa da: Hükûmet muhalefeti susturmak için bizden daha usta davranıyor! Resmen hiçbir şey yapmaz görünerek yapacağını belediyelere yaptırıyor; şarkı söyliyeni, nâra atanı, tenkid edeni gürültüyle mücadele maskesi altında susturuyor diye feryat etse, ayni sebebi ileri sürerek muhalefeti de susturmak kabil olacak mı?

Hayır efendiler, hayır! Varsın şoför kulaklarınızın zarını patlatsın, varsın sokaklar şarkı seslerinden geçilmesin, varsın yüksek sesle tenkidler ve tecvidler yükselsin! Hiçbirisine ses çıkaramazsınız! Sarhoş mu? Evet, lâkin meşru mazeretleri var:

Gürültücülerin hepsi demokrasi sarhoşu!

* *

BULGARLARA NOTAYI VERDİK

Ankara (Hususî) — Bulgar notasına cevabımız bildirilmiştir. Bu cevabî notanın tesirile Bulgarların sesi kesileceği tahmin olunuyor. Maamafih belli olmaz, Suzinâkten bir feryat da koparabilirler. Dışişleri Bakanı umumî ahengin bozulmamasına itina etmektedir.

ÜLTRAMİN

Dişlere temiz, parlak bir renk verir. Ağız kokusunu giderir. Rejim yapanlara, ağız ağıza konuşanlara, başkalarına hoş görünmek istiyenlere, hulâsa herkese hararetle tavsiye ederiz. Çünkü son derece sıhhî bir diş macunudur.

Tımarhanede heyecanlı bir hâdise

BAŞHEKİMİ KAÇIRMAK İSTİYENLERİN KAÇIRDIKLARI ANLAŞILDI!

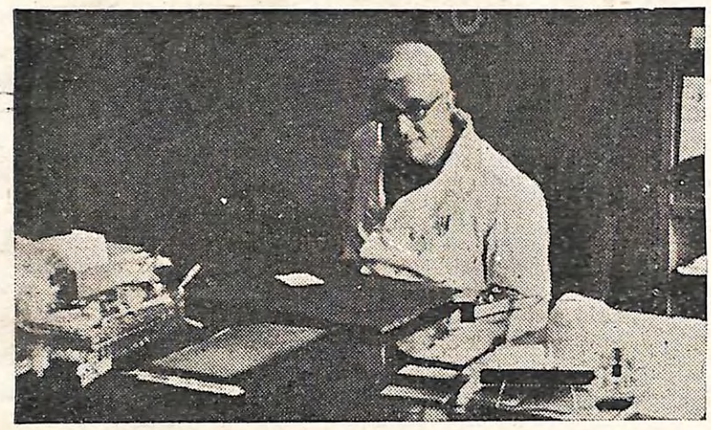

Bakırköy Akıl Hastanesi Başhekimi Bay Fahri Celâl Göktulga, geçen gün heyecanlı bir hikâye yazmayı düşünürken kendisine ötedenberi diş bileyenlerden Ayşe Aklıkıt, Müzeyyen Üstünakıl ve Fatma Kuşbeyin ellerinde sopalarla odasına girmişler ve onu cebren kaçırmak istemişlerdir. Heyecanlı bir mücadeleden sonra bitap düşen mütecavizler yakalanarak tedaviye, değerli tabip de müşahedeye sevkedilmişlerdir.

YENİ BİR ACENTE

Memleketin turizm işlerini kalkındırmak dâvasında olduğumuz şu sırada yeni bir ufuk açılmış bulunuyor. Bu işden çok iyi anlıyan İlhan İshak Bahar, ETA adıyla enternasyonal bir turizm acenteliği kurmuştur. Her türlü turizm işleri, her memleket için uçak ve vapur yolcu biletleri ve eşya nakliyatı en rahat ve en çabuk şekilde temin edilir. Bilet satış yeri Beyoğlu, İstiklâl caddesi 319 No. Telefon 41982.

Son seçimler büyük bir intizam içinde geçmiştir. Resimde oy veren ve kemali tevekkülle sıralarını bekliyenler görülüyor

HAFTA'NIN MEŞHUR SİMASI

Babıâlinin tanınmış ve müteşebbis mensuplarından Tahsin Demiray'ın sağ eli sevimli ve gözlüklü Solelli, soyadının hikmetinden sual eden bir arkadaşımıza kendisine bir sağ el bulamadığı için bu ismi aldığını, yoksa ayni mânaya yaklaşan «Yesarizade»lerle bir ilişiği olmadığını bildirmiştir. Burhan Feleği atlatarak Gazeteciler Cemiyetine reis olacağı söylenen Solelli, yıllardanberi Hollywood'un içyüzünü uzaktan açıklıyarak yüzlerce genç kızın teveccühünü celbettiğinden, bu kere gazetemizin hususi muhabiri sıfatile sinema başşehrine gitmek teklifimizi memnuniyetle karşılamıştır. Kendisine yeni vazifelerinde başarılar dileriz.

İZMİR FUARINDA MİZAH

İzmir (Mizah) — İzmir Fuarı Ticaret Bakanının bir nutkuyla açılmıştır. Fuar, bu sene İstanbul Sergisinden daha zengindir. Yâni zenginler tarafından ziyaret edilip alışveriş yapılmaktadır. Ticaret Bakanı nutkunda bu Fuar yüzünden İzmirde herkesin bol bol para sarfedeceğini, binaenaleyh paraları topliyanların da zengin olacağını, bu suretle zenginlerle fakirler arasında bir servet muvazenesi hasıl olarak hayat seviyesinin yükseleceğini söylemiş ve istikbali pespembe gördüğünü ilâve etmiştir.

Belediye Başkanı, Ticaret Vekilinin şaka ettiğine kanidir. Sayın Zühtü Velibeşe'den «Mizah mecmuasının İzmire gönderdiği muhabiri» diye bahsedilmesi hükûmet mahfillerinde tebessümle karşılanmaktadır.

SPOR HABERLERİ

İstanbul (Radyo spor spikeri hususî muhabirimiz Eşref Şefikten telsizle) — Türk pehlivanları Kore'ye kızılları temizlemiye giderken Amerikan pehlivanları da buraya geliyor. Güreş İhtisas Klübü erkânı ve Federasyon Reisi Vehbi Emre'den sordum. Şey dediler hepsi, hepsi, burada kalanlar Amerikalılara da, başkalarına da yeter dediler. Vaktim doldu, hepinize Allahaısmarladık.

İLÂN

İstanbul Belediyesinden:

Belediye seçimlerinde adayların hararetli propagandalarile kanı fena halde kaynıyanları yatıştırmak için külliyetli miktarda buza ihtiyaç vardır. Buzlar erimeden İktisat Müdürlüğüne müracaat.

Et fiatları yükselmektedir. Kesim azalmıştır. Mezbahada sıra bekliyen inek ve danalar Mizah objektifi karşısında dahi istiflerini bozmamışlardır.

FIKRALAR

CEVAP

Muzaffer Ilkar doktora gitmişti. Muayene olup reçetesini aldı. Çıkarken masanın üzerine bir on lira bıraktı.

Doktor bunu az bulmuştu.

— Affedersiniz, dedi. Benim için mi bırakıyorsunuz, yoksa hademem için mi?

Muzaffer Ilkar bu ağır sualin altında kalmadı:

— Dokuzu hademeniz için biri sizin için, dedi.

ZEKÂ

Niyazi Ahmet Banoğlu köpeğile övünüyordu:

— Benim köpek pek zekidir... Dediği zaman Ulunay:

— Bilirim, diye atıldı. Tüfek patladıkça bir ağacın arkasına saklanır.

TEMEL

Bekrilerden biri halinden şikâyetçiydi:

— Bana ne oldu, bilmiyorum, diyordu. Artık rakıya tahammülüm kalmadı. Bir tek atıyorum, sonra arkasından iki tane daha, üç tane daha... O kadar... Derhal devriliyorum.

Nazmi Acar alaylı alaylı güldü:

— Kabahat senin, birader. İnşa hatası yapıyorsun.

— ???

— Tabiî ya: Evvelâ dört tane atacaksın. Sonra üç, sonra iki, en sonra bir. Bak o zaman nasıl ayakta durursun!

TEFSİR

— Yolda bulduğun yüzüğü niçin karakola teslim etmedin?

— Edecektim amma, baktım içinde: «Daima seninim» yazıyordu, vazgeçtim.

AHİRET SUALİ

Hâkim hırsıza sordu:

— Girdiğin dükkândan niçin mal aldın da kasadaki paraları almadın?

Hırsız acıklı bir hal takınarak boynunu büktü:

— Rica ederim bunu bari siz sormayın, reis bey. O gündenberi karım da ayni sualle başımın etini yiyip duruyor.

KAZIK MARKA

Mişon bir kasabalı tuhafiyeciyi tongaya bastırmıştı. Bir hafta sonra taşralı tuhafiyeci geldi:

— Senden aldığım kumaşlar çürükmüş, Mişonaçi, dedi. Geri vereceğim. Çünkü satılmasına imkân yok.

Mişon hayretle ayağa fırladı:

— Nasıl olur? Satılmasına imkân mı yok? Ben sana sattım ya?

BEKLE!

Hizmetçi kapıyı açtı.

Gelen alacaklıydı.

— Beyefendiyi görmek istiyorum, dedi.

— Buyurun, oturun. Beyefendi şimdi gelir, sizi görür.

Adam oturdu, bekledi, bekledi. Nihayet sordu:

— Beyefendi gelmiyecek mi?

Hizmetçi kız cevap verdi:

— Geldi, sizi uzaktan gördü. Fakat konuşmak istemedi!

ANLIYALIM!

Sarhoşlar arasında:

— Gece eve geç gidince karın ne yapar?

— Hiç. Sadece baş sallar.

— Kendi başını mı, senin başını mı?

TEK TELLİ

Adamın başında iki tel saç vardı. Berber:

— Nasıl ayırayım? diye sorunca müşteri:

— Ortadan, diye cevap verdi.

Fakat daha tarak değer değmez bir felâket oldu.

— Saçınızın biri düştü, efendim. Şimdi ne yapayım?

Müşteri:

— Zarar yok, dedi. Arkaya tararsınız.

CİMRİ

Salamon oğlunu komşusu Moize gönderip keser istetti.

Biraz sonra oğlan geldi:

— Baba, dedi, Mösyö Moiz «Keserim yok» diyor...

Salamon kızmıştı. İçinden bir küfür savurdu. Sonra:

— Cimri herif, ne olacak! dedi. Pekâlâ, madem öyle, git aşağı, bodurumdan bizim keseri getir bakayım...

İZAH

İstidatlı talebeyi bütünleme imtihanına hazırlıyan hoca sordu:

— Söyle bakayım, oğlum. Günler neden kısalıyor?

Çocuk aklı evveldi:

— Geceler uzuyor da ondan, diye cevap verdi:

KORKU BELÂSI

İki köylü çocuk konuşuyordu:

— Bizim tarlada öyle bir korkuluk var ki kargalar yaklaşamıyorlar bile.

— O bir şey mi! Bizim bostanda öyle bir korkuluk var ki kuşlar oradan bir şey çalamadıklarından başka, öteki bostanlardan çaldıklarını bırakıyorlar.

ÇEYİZ

Bir arkadaşları evleniyordu. Düğünde davetlilerden biri Hamiyet Yüceses'e sordu:

— Şu köşede oturan iki ihtiyar kadın kim acaba?

Hamiyet Yüceses ahenkli sesiyle cevap verdi:

— Onlar mı? Gelinin çeyizi. Yâni, teyzeleri.

PİLÂV - ZERDE

Tahsin Demiray'ın düğünündeydi. Nasıl olmuşsa olmuş, Asaf Hâlet Çelebi'nin önündeki tabak boş kalmıştı. Garson gelip gidiyor, fakat bu boşluğu bir türlü doldurmuyordu.

Asaf Hâlet Çelebi dayanamadı, en nihayet, tabağını eline alıp ayağa kalktı ve düğün cemaatine hitaben sordu:

— Boş tabak isteyen var mı?

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:

RAMİZ GÖKÇE

Basıldığı yer:

Kardeşler Basımevi - İstanbul

SAYI : 216

Yakında :

Tanıdıklar Ansiklopedisi

Bir Mizah şaheserine başlıyoruz !

Diş macunlarının en sıhhisi ve en güzeli...

Mizah

Kadınlar sarkıntılık edenlere karşı mürekkep tabancası kullanacaklar..
— Bu sefer de lekeyi biz sürelim!